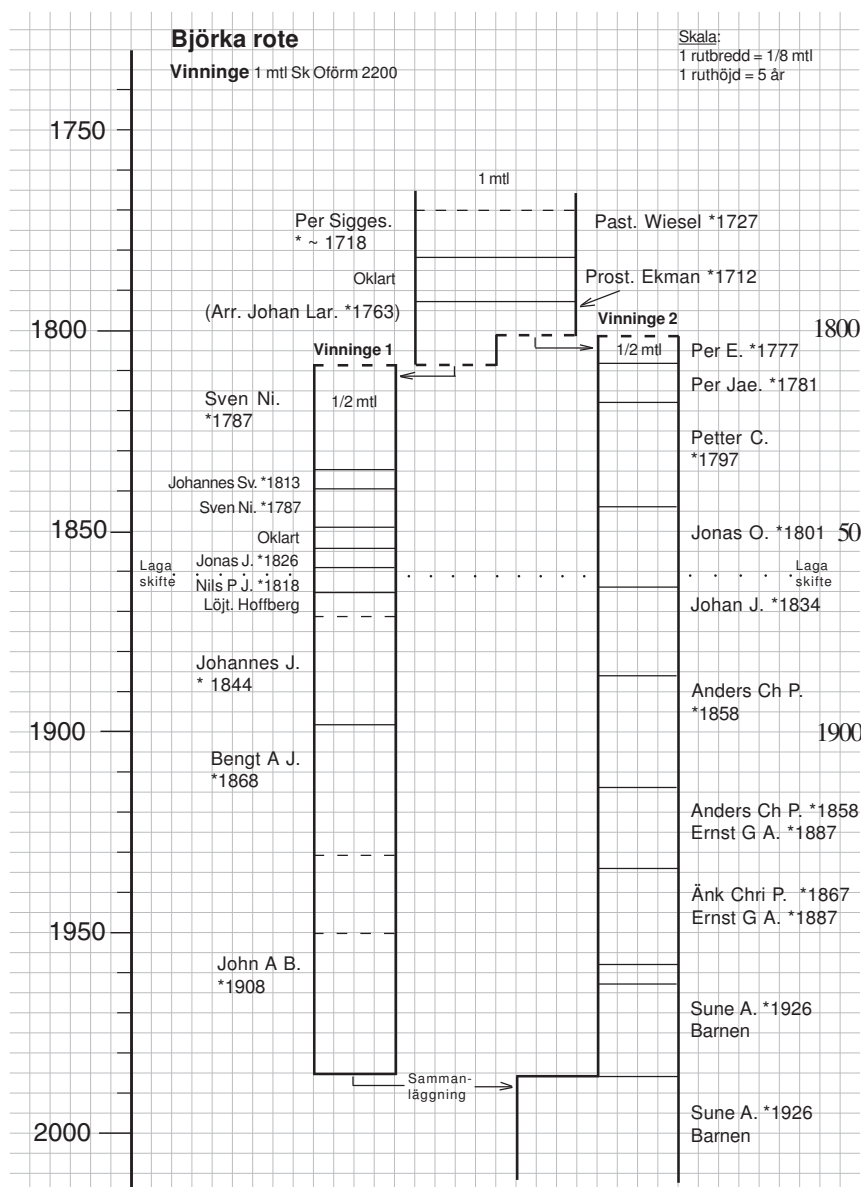




Översikt/Kommentar

(Obs! Skäländring!)

Perioden 1782–omkr 1800 nämns Vinninge som "stomhemman" (s. 00). Hela hemmanet verkar ha styrts från prästgården och främst använts för åldringsboende. Prosten Ekman tillbringade t.ex. sina sista år där. Ägarförhållandet är oklart men ordinarie präst i socknen torde ha bestämt över hemmanet. Marken brukades ofta av arrendator. Från omkring 1800 kan två enheter urskiljas. Två syskon från Holma, Sven Nilsson f 1787 och Cajsa Nilsdtr f 1783 blev ägare till var sin del om 1/2 mtl.

Vinninge 1 köptes omkr 1809 av Sven Nilsson f 1787, dräng i Vinninge och sedan 1808 nygift. Omkr 1820 flyttade familjen till hustruns föräldrahem i Espenäs (s. 00) och Sven blev ägare även till hennes 1/3 mtl där. Sven var både nämndeman och kyrkvård. Han blev änkemann 1841 och bodde större delen av åren därefter i Vinninge. Efter Svens tragiska död 1849 följde en orolig period som avslutades med laga skiftet 1861. Hfl antyder att enheten åren 1861–71 ägdes av löjtnant Hoffberg på Berg med pastor Sahlström i prästgården som arrendator. Meningsskiljaktligheter förelåg vid laga skiftet mellan Hoffberg och ägarna i Vinninge. Efter

Hoffbergs bortgång 1871 förvärvade Johannes J. f 1844, bror till Johan J. f 1834 och ägare till Vinninge 2, hela Vinninge 1.

Vinninge 2 köptes redan 1801 av systemen till Sven Nilsson f 1787, Cajsa Nilsdtr f 1783 och hennes man Per E. f 1777. Efter hennes tredje giftermål (1819–44) övertogs enheten av dottern Martha f 1808, som gift sig med Jonas Olofsson i Hjulatorp f 1801. I samband med giftermålet 1864 blev Johan J. f 1834 ägare till Vinninge 2 och sju år senare skrevs brodern Johannes f 1844 för Vinninge 1 (ovan). Åter igen hade ett syskonpar blivit ägare till var sin del av Vinninge. Vinninge 2 var från 1914 kameralt delat på två ägare men enheten drevs i sambruk.